

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL

COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

1. Òscars Hollywood 1956: Hays. “La cerimònia de l’Òscar consisteix en molts anuncis publicitaris amb intervals d’unes breus paraules per part de l’Acadèmia”. Jerry Lewis, mestre de cerimònies de la 28 edició dels ninots de l’Acadèmia d’Arts i Ciències (?) de Hollywood, saludava el massiu auditori havent tornat de la brontopausa publicitària... Han passat 50 anys i la definició ha guanyat pes. En 1956 el món estava en tòrrida guerra freda. Si alguna cosa caracteritzava l’ambient polític als USA del president Eisenhower era la reacció contra la censura. En qüestió de dos anys –1953/1954– cau la cace-

ra de bruixes contra Hollywood del senador McCarthy i la desaparició de l’Oficina Breen creada per William Hays. Així, la collita de films que concorren als Oscar 1956 té perfum de llibertat suada. *Marty*, sòrdid telefilm escrit per Paddy Chayefsky s’endú el premi a la millor pel·lícula. *El hombre del brazo de oro*, polèmica història de sexe, violència i droga amb Frank Sinatra nomenat al millor actor, suposa una guitza directa al fetge dels conservadors. Pel camí queden films poc ortodoxes: *La noche del cazador* de Charles Laughton, *La tentación vive arriba* de Billy Wilder, *Los aventureros del Moonfleet* de Fritz Lang, *Al este del Edén* d’Elia Kazan, *Atrapa a un ladrón* d’Alfred Hitchcock, *Picnic* de Joshua Logan. Que la japonesa Samurai, esmolada reflexió

sobre la venjança s’imposa com millor pel·lícula estrangera. Ah, i conya mestissa –xarnega que diria el ministre Sevilla– el curtmetratge d’animació el guanya *Speedy Gonzales* deixant a la cuneta Walt Disney i Walter Lang! Cronologia comparada: l’Espanya del nacionalcatolicisme estrena *Muerte de un ciclista* de J.A. Bardem i *Nunca es demasiado tarde* de Julio Coll. Afirment les sacerdotesses de la memòria històrica –nimfes maniàtiques, nimfomaníacues?– que l’univers del Setè Art és el mirall on Frankenstein es veu humà.

2. Oscar Hollywood 2006: Gays. El tret de sortida per la cursa dels Oscar d’enguany retruny a les províncies de l’Imperi. També a la Catalunya de l’Estatut Geperut. Som carn de canó audiovisual com qualsevol fill/a

de Salamanca, Càceres o Madriz. En esplèndid exemple d’estultícia històrica, hi ha qui diu que els Oscar 2006 se situen a l’esquerra. Ei, que ningú no s’encomani al déu agnòstic! I menys a ERC, RCE, o CER o no CER. Hollywood 2006 és guai perquè va de gays? *Brokeback Mountain* o de com dos homos es marceixen per allò de cavalcar a Wisconsin; Capote o de com un periodista pot anar de Truman i senyor(a) per la vida. *Memorias de una geisha* té quelcom –ni la Marta Camps ho diria– de sociata de bambú. *Munic* de l’Spielberg no cola ni amb coca: els terroristes no carden, engendren malsons! *Buenas noches y buena suerte* del superclònic George Clooney retroenllaça amb la dècada dels vindicatus, carpantes, eucarístics anys 50’s. Qui gosa negar que la (nostra) història no és cíclica? Què ha canviat del 1956 al 2006? Guantànamo?

Notícia 5-2-06